

DECYZJA WYKONAWCZA RADY 2013/46/WPZiB**z dnia 22 stycznia 2013 r.****dotycząca wykonania decyzji 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2010/788/WPZiB z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 20 grudnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/788/WPZiB.
- (2) W dniu 31 grudnia 2012 r. Komitet ds. Bezpieczeństwa powołany zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1533 (2004) w sprawie Demokratycznej Republiki Konga uaktualnił wykaz osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi nałożonymi zgodnie z pkt 13 i 15 rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1596 (2005).

- (3) Należy zatem odpowiednio zaktualizować załącznik do decyzji 2010/788/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Osoby i podmioty wymienione w załączniku do niniejszej decyzji zostają dodane do wykazu zawartego w załączniku do decyzji 2010/788/WPZiB.

Artykuł 2Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 stycznia 2013 r.

W imieniu Rady
M. NOONAN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 21.12.2010, s. 30.

ZALĄCZNIK

Wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 1

a) Osoby

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
BADEGE, Eric		1971 r.		Zgodnie ze sporządzonym przez grupę ekspertów ds. Demokratycznej Republiki Konga sprawozdaniem końcowym z dnia 15 listopada 2012 r. „[...] ppłk Eric BADEGE stał się główną postacią ruchu M23 w Masisi i dowodził wspólnymi operacjami [...]” wraz z innym przywódcą wojskowym. Ponadto „szereg skoordynowanych ataków przeprowadzonych w sierpniu [2012 r.] przez ppłk. BADEGE [...] pozwolił M23 zdestabilizować znaczną część terytorium Masisi”. „Według dawnych uczestników walk ppłk BADEGE [...], organizując ataki, wykonywał rozkazy płk. MAKENGI”.	31.12.2012 r.
				Jako dowódca wojskowy M23 Eric BADEGE jest odpowiedzialny za szereg poważnych naruszeń wiążących się z działaniami skierowanymi przeciwko dzieciom lub kobietom w konfliktach zbrojnych. Według sprawozdania grupy ekspertów z listopada 2012 r. odnotowano szereg masowych zabójstw ludności cywilnej, w tym kobiet i dzieci. Od maja 2012 r. milicja Raia Mutomboki zabiła, pod dowództwem M23, setki cywilów w serii skoordynowanych ataków. W sierpniu BADEGE przeprowadził wspólne ataki, w ramach których doszło do masowych zabójstw cywilów. W sprawozdaniu grupy ekspertów z listopada stwierdzono, że ataki te zostały zorganizowane wspólnie przez BADEGE i płk. MAKOMĘ SEMIVUMBI JACQUES'A. Zgodnie ze sprawozdaniem grupy ekspertów lokalni przywódcy z terytorium Masisi stwierdzili, że BADEGE dowodził atakami milicji Raia Mutomboki przeprowadzanymi na lądzie.	
				Zgodnie z artykułem Radio Okapi z dnia 28 lipca 2012 r. „administrator Masisi ogłosił w tę sobotę, 28 lipca, ucieczkę przywódcy 2. batalionu 410. pułku FARDC stacjonującego w Nabiondo, około trzydziestu kilometrów na północny zachód od miasta Goma w Kiwu Północnym. Według niego płk Eric BADEGE wraz z ponad setką żołnierzy kierował się w piątek do Rubaya, 80 km na północ od Nabiondo. Kilka źródeł potwierdziło tę informację”. Według artykułu BBC z dnia 23 listopada 2012 r. M23 powstało, gdy dawni członkowie ugrupowania CNDP, które zostało włączone do FARDC, zaczęli protestować przeciwko złym warunkom i niskim płacom, a także przeciwko niepełnemu wdrożeniu postanowień porozumienia pokojowego z dnia 23 marca 2009 r., które zostało zawarte między CNDP i DRC i doprowadziło do włączenia CNDP do FARDC.	
				Według sprawozdania IPIS z listopada 2012 r. M23 zaangażowało się w aktywne działania wojskowe w celu objęcia kontroli nad terytoriami we wschodniej części DR Konga. W dniach 24 i 25 lipca 2012 r. M23 i FARDC stoczyły walki o kontrolę nad kilkoma miastami i wioskami we wschodniej części DR Konga; M23 zaatakowało FARDC w miejscowości Rumangabo dnia 26 lipca 2012 r.; M23 wyparło FARDC z miejscowości Kibumba dnia 17 listopada 2012 r.; i M23 przejęło kontrolę nad miastem Goma dnia 20 listopada 2012 r. Według sprawozdania grupy ekspertów z listopada 2012 r. kilku wywodzących się z M23 dawnych uczestników walk twierdzi, że przywódcy M23 bezwzględnie zamordowali dziesiątki dzieci, które – po wcieleniu do M23 jako dzieci żołnierze – usiłowały uciec.	
				Zgodnie ze sporządzonym przez organizację Human Rights Watch sprawozdaniem z dnia 11 września 2012 r. pewien osiemnastoletni Rwandyjczyk, który uciekł po przymusowej rekrutacji w Rwandzie, powiedział Human Rights Watch, że był świadkiem egzekucji członka swojego oddziału M23 – szesnastoletniego chłopca, który usiłował uciec w czerwcu. Chłopiec został pojmany i na oczach innych rekrutów pobity na śmierć przez bojowników M23. Dowódca M23, który zlecił jego zabójstwo, wyjaśnił rzekomo innym rekrutom, że chłopiec został zabity, ponieważ „[on] chciał od nas odejść”. Jak wynika ze sprawozdania, świadek twierdził, że podczas prób ucieczki bezwzględnie zamordowano co najmniej 33 nowych rekrutów i innych bojowników M23.	

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
				Niektórzy z nich zostali związani i zastrzeleni na oczach innych rekrutów w ramach przestrogi. Jeden młody rekrut powiedział Human Rights Watch: „[kiedy] byliśmy w M23, mówili nam [że mamy wybór] i że możemy zostać z nimi albo umrzeć. Mnóstwo ludzi usiłowało uciec. Tych, których odnaleziono, natychmiast zabijano”.	
RUNIGA, Jean-Marie Lugerero		Mniej więcej 1960 r.		<p>W dokumencie z dnia 9 lipca 2012 r., podpisanym przez przywódcę M23 Sultani Makengę, Runiga wymieniony jest jako koordynator politycznego skrzydła M23. Według tego dokumentu szybkie mianowanie Runigi wynikało z potrzeby nagłośnienia postulatów M23.</p> <p>W tekstach zamieszczonych na stronach internetowych tego ugrupowania Runiga zwany jest „prezydentem” M23. Jego funkcję jako przywódcy potwierdza sprawozdanie grupy ekspertów z listopada 2012 r.; w sprawozdaniu tym Runiga określany jest mianem „przywódcy M23”.</p>	31.12.2012 r.
				Jak wynika z artykułu agencji Associated Press z dnia 13 grudnia 2012 r., Runiga pokazał Associated Press listę żądań, które, jak twierdził, zostaną przekazane kongijskiemu rządowi. Żądania dotyczą m.in. ustąpienia Kabilii i rozwiązania zgromadzenia narodowego. Runiga zaznaczył, że M23 mogłoby ponownie objąć kontrolę nad miastem Goma, gdyby pojawiła się taka możliwość. „I wtedy już się nie wycofamy” powiedział Runiga agencji Associated Press. Powiedział również, że jako warunek wstępny do negocjacji polityczne ramie M23 powinno przywrócić swoją kontrolę nad miastem Goma. „Myszę, że nasi członkowie, którzy są w Kampali, reprezentują nas. We właściwym czasie i ja tam się znajdę. Czekam, aż pewne sprawy zostaną zorganizowane, i gdy Kabila tam będzie, ja też tam pojadę” stwierdził Runiga.	
				<p>Zgodnie z artykułem „Le Figaro” z dnia 26 listopada 2012 r. Runiga spotkał się z prezydentem DR Konga Josephem Kabilą dnia 24 listopada 2012 r., aby rozpocząć rozmowy. W osobnym wywiadzie z „Le Figaro” Runiga stwierdził: „M23 składa się przede wszystkim z dawnych wojskowych członków FARDC, którzy uciekli, by zaprotestować przeciwko nieprzebrzeganiu porozumień z 23 marca 2009 r.”. Dodał: „żołnierze M23 to dezertery z wojska, którzy odeszli z bronią w ręku. Niedawno odzyskaliśmy wiele sprzętu z bazy wojskowej w Bunagana. Dzięki temu możemy chwilowo odzyskiwać teren dzień po dniu i odpierać ataki FARDC [...]. Nasza rewolucja jest kongijska, jest prowadzona przez Kongijczyków i dla Kongijczyków”.</p> <p>Jak wynika z artykułu agencji Reuters z dnia 22 listopada 2012 r., Runiga stwierdził, że M23 ma możliwość utrzymania się w Gomie po tym, jak siły M23 zostały zasilone przez zbuntowanych kongijskich żołnierzy z FARDC: „Po pierwsze, mamy zdyscyplinowane wojsko, poza tym mamy żołnierzy FARDC, którzy do nas dołączyli. To są nasi bracia, przejdą nowe szkolenia, dostaną nowe zadania i wtedy będziemy z nimi pracować”.</p>	
				<p>Według artykułu z dnia 27 listopada 2012 r., opublikowanego w „The Guardian”, Runiga stwierdził, że M23 nie wycofa się z Gomy, by umożliwić prowadzenie rozmów pokojowych, do czego wezwali to ugrupowanie lokalni przywódcy Międzynarodowej Konferencji w sprawie Regionu Wielkich Jezior. Runiga oznajmił wręcz, że wycofanie się M23 z Gomy mogłoby być wynikiem, ale nie warunkiem wstępnym negocjacji.</p> <p>Jak wynika ze sporządzonego przez grupę ekspertów sprawozdania końcowego z dnia 15 listopada 2012 r., Runiga stanął na czele delegacji, która udała się dnia 29 lipca 2012 r. do Kampali w Ugandzie, i – w ramach przygotowań do oczekiwanych negocjacji na forum Międzynarodowej Konferencji w sprawie Regionu Wielkich Jezior – ostatecznie zreagowała zawierający 21 punktów program ruchu M23.</p> <p>Według artykułu BBC z dnia 23 listopada 2012 r. M23 powstało, gdy dawni członkowskie ugrupowania CNDP, które zostało włączone do FARDC, zaczęły protestować przeciwko złym warunkom i niskim płacom, a także przeciwko niepełnemu wdrożeniu postanowień porozumienia pokojowego z dnia 23 marca 2009 r., które zostało zawarte między CNDP i DRC i doprowadziło do włączenia CNDP do FARDC.</p>	

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
				<p>Według sprawozdania IPIS z listopada 2012 r. M23 zaangażowało się w aktywne działania wojskowe w celu objęcia kontroli nad terytoriami we wschodniej części DR Konga. W dniach 24 i 25 lipca 2012 r. M23 i FARDC stoczyły walki o kontrolę nad kilkoma miastami i wioskami we wschodniej części DR Konga; M23 zaatakowało FARDC w miejscowości Rumangabo dnia 26 lipca 2012 r.; M23 wyparło FARDC z miejscowości Kibumba dnia 17 listopada 2012 r.; i M23 przejęło kontrolę nad miastem Goma dnia 20 listopada 2012 r.</p> <p>Według sprawozdania grupy ekspertów z listopada 2012 r. kilku wywodzących się z M23 dawnych uczestników walk twierdzi, że przywódcy M23 na miejscu zamordowali dziesiątki dzieci, które – po wcieleniu do M23 jako dzieci-żołnierze – usiłowały uciec.</p>	
				<p>Zgodnie ze sporządzonym przez organizację Human Rights Watch sprawozdaniem z dnia 11 września 2012 r. pewien osiemnastoletni Rwandyjczyk, który uciekł po przymusowej rekrutacji w Rwandzie, powiedział Human Rights Watch, że był świadkiem egzekucji członka swojego oddziału M23 – szesnastoletniego chłopca, który usiłował uciec w czerwcu. Chłopiec został pojmany i na oczach innych rekrutów pobity na śmierć przez bojowników M23. Dowódca M23, który zlecił jego zabójstwo, wyjaśnił jakoby innym rekrutom, że chłopiec został zabity, ponieważ „[on] chciał od nas odejść”. Jak wynika ze sprawozdania, świadek twierdził, że podczas prób ucieczki na miejscu zamordowano co najmniej 33 nowych rekrutów i innych bojowników M23. Niektórzy z nich zostali związani i zastrzeleni na oczach innych rekrutów w ramach przestrogi. Jeden młody rekrut powiedział Human Rights Watch: „[kiedy] byliśmy w M23, mówili nam [że mamy wybór] i że możemy zostać z nimi albo umrzeć. Mnóstwo ludzi usiłowało uciec. Tych, których odnaleziono, natychmiast zabijano”.</p>	

b) Podmioty

Nazwa	Inne nazwy	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
Forces Democratiques De Liberation Du Rwanda (FDLR)	Forces Democratiques De Liberation Du Rwanda FDLR. Force Combatante Abacunguzi FOCA Combatant Force for the Liberation of Rwanda		Fdlr@fmx.de fldrrse@yahoo.fr fdlr@gmx.net Adres: Kiwu Północne i Południowe, DRK.	<p>Forces Democratiques De Liberation Du Rwanda (FDLR) to jedno z największych zagranicznych ugrupowań zbrojnych działających na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK). Zostało ono utworzone w roku 2000 i, jak dokładniej opisano poniżej, jego członkowie dopuścili się poważnych naruszeń prawa międzynarodowego skierowanych przeciwko kobietom i dzieciom w konfliktach zbrojnych w DRK, w tym zabijania i okaleczania, przemoc seksualnej i przymusowych wysiedleń.</p> <p>Zgodnie ze sprawozdaniem Amnesty International z 2010 r., dotyczącym praw człowieka w DRK, ugrupowanie FDLR było odpowiedzialne za zabójstwa 96 cywilów w miejscowości Busurguni na terytorium Walikali. Niektóre z ofiar zostały spalone żywcem w swoich domach.</p>	31.12.2012 r.
				<p>Zgodnie ze sprawozdaniem Amnesty International z 2010 r., dotyczącym praw człowieka w DRK, w czerwcu 2010 r. przychodnia prowadzona przez organizację pozarządową zgłaszała miesięcznie ok. 60 przypadków gwałtów na dziewczętach i kobietach popełnianych przez członków ugrupowań zbrojnych Kiwu Północnego, w tym FDLR, na terytorium południowego Lubero.</p> <p>Zgodnie ze sprawozdaniem Human Rights Watch z dnia 20 grudnia 2010 r. istniały udokumentowane przypadki aktywnej rekrutacji dzieci przez FDLR. Organizacja Human Rights Watch zidentyfikowała co najmniej 83 dzieci kongijskich poniżej 18 roku życia (niektóre z nich miały zaledwie 14 lat), które zostały przymusowo wcielone do FDLR.</p>	

Nazwa	Inne nazwy	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
				W styczniu 2012 r. organizacja ta podała, że członkowie FLDR zaatakowali wiele wiosek na terytorium Masisi; zabili przy tym sześć osób, zgwałcili dwie kobiety i uprowadzili co najmniej 48 osób (do dzisiaj nie ustalono miejsca ich pobytu). Zgodnie ze sprawozdaniem Human Rights Watch z czerwca 2012 r. w maju 2012 r. bojownicy FLDR zaatakowali osoby cywilne w wioskach Kamananga i Lumenje w prowincji Kiwu Południowe oraz w miejscowości Chambucha na terytorium Walikale, a także na obszarze Ufumandu na terytorium Masisi w prowincji Kiwu Północne. W atakach tych bojownicy FDLR maczetami i nożami uśmiercili dziesiątki cywilów, w tym wiele dzieci.	
				Zgodnie ze sprawozdaniem grupy ekspertów z czerwca 2012 r. między dniem 31 grudnia 2011 r. a dniem 4 stycznia 2012 r. ugrupowanie FDLR zaatakowało kilka wiosek w Kiwu Południowym. Dochodzenie prowadzone przez Organizację Narodów Zjednoczonych potwierdziło, że podczas tego ataku co najmniej 33 osoby, w tym 9 dzieci i 6 kobiet, zostały zabite – spalono ich żywcem, ścięto im głowy lub zastrzelono. Ponadto zgwałcono jedną kobietę i jedną dziewczynkę. W sprawozdaniu grupy ekspertów z czerwca 2012 r. stwierdzono również, że dochodzenie prowadzone przez Organizację Narodów Zjednoczonych potwierdziło, że w maju 2012 r. w Kiwu Południowym ugrupowanie FLDR dopuściło się masakry 14 osób cywilnych, w tym 5 kobiet i 5 dzieci. Zgodnie ze sprawozdaniem grupy ekspertów z listopada 2012 r. ONZ udokumentowało co najmniej 106 przypadków przemocy seksualnej popełnionych przez członków FDLR w okresie między grudniem 2011 r. a wrześniem 2012 r. W sprawozdaniu grupy ekspertów z listopada 2012 r. stwierdzono również, że – zgodnie z dochodzeniem ONZ – nocą 10 marca 2012 r. w wiosce Kalinganya na terytorium Kabare członkowie FDLR zgwałcili 7 kobiet, w tym nieletnią. Dnia 10 kwietnia 2012 r. FDLR przypuściło kolejny atak na tę wioskę, podczas którego ponownie zgwałcono 3 kobiety. W sprawozdaniu grupy ekspertów z listopada 2012 r. stwierdzono również, że dnia 6 kwietnia 2012 r. FDLR dopuściło się 11 zabójstw w wiosce Bushibwambombo na terytorium Kalehe, a w maju na terytorium Masisi uczestniczyło w kolejnych 19 zabójstwach, m.in. pięciu nieletnich i sześciu kobiet.	
M23				Mouvement Du 23 Mars (M23) to ugrupowanie zbrojne działające na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK), które otrzymywało na tym terytorium uzbrojenie i podobny sprzęt, wraz z doradztwem, szkoleniami i pomocą związaną z działaniami wojskowymi. Wg zeznań kilku naocznych świadków M23 otrzymuje od rwandyjskich sił obronnych – oprócz sprzętu na potrzeby działań bojowych – ogólne dostawy o charakterze wojskowym w postaci broni i amunicji.	31.12.2012
				Ugrupowanie M23 było zamieszane w poważne naruszenia prawa międzynarodowego związane z działaniami skierowanymi przeciwko kobietom i dzieciom w przypadku konfliktów zbrojnych w DRK, w tym zabijaniem i okaleczaniem, przemocą seksualną, uprowadzeniami i przymusowymi przesiedleniami, i jest odpowiedzialne za te naruszenia. Zgodnie z licznymi sprawozdaniami, dochodzeniami i zeznaniami naocznych świadków M23 odpowiada za dopuszczenie się masowych zabójstw cywilów oraz gwałtów na kobietach i dzieciach w różnych regionach DRK. W wielu sprawozdaniach stwierdzono, że bojownicy M23 zgwałcili 46 kobiet i dziewcząt, z których najmłodsza miała 8 lat. Oprócz doniesień o aktach przemocy seksualnej M23 prowadziło też szeroko zakrojone kampanie przymusowego rekrutowania do swoich szeregów dzieci. Szacuje się, że tylko na terytorium Rutshuru we wschodniej części DRK od lipca 2012 r. M23 przymusowo zwerbowało 146 młodych mężczyzn i chłopców. Niektóre z ofiar miały zaledwie 15 lat.	
				Popelnione przez M23 zbrodnie przeciw ludności cywilnej DRK oraz prowadzona przez to ugrupowanie kampania przymusowej rekrutacji, a także fakt otrzymywania uzbrojenia i pomocy wojskowej istotnie przyczyniły się do niestabilności i konfliktu w regionie; w niektórych przypadkach działania te stanowiły naruszenie prawa międzynarodowego.	